

Եղիշե Չարենց

Ինչքա՛ն կանչես ու տաղ ասես, խելքի արի՛ թա՛վ է,
Էլի

Ինչքա՛ն կանչես ու տաղ ասես, խելքի արի՛ թա՛վ է Էլի,
Առանց անգին գոգալի էլ աշխարհը լեն, լավ է Էլի:

Ինչքան էլ խաս, ատլաս հագնի, երեսը ալ, գոգալ անի
Աքլորների հոգի հանող սիրեկանդ հա՛վ է Էլի:

Ինչքան էլ Ֆանդ, զար ունենաս, ինչքան էլ թիբար ունենաս՝
Միրող սիրտը ծովըն ընկած անօգնական նավ է Էլի:

Թեկուզ սիրի, գիրկդ ընկնի, դնես օսկե դափազի մեջ
Կնկա էշխը հոգի հանող անհանգչելի ցավ է Էլի:

Վա՛յ քեզ, Չարենց, լա՛վ իմացի, խելքդ թող միշտ գլխիդ մնա՛
Ամենասուրբ խոսքը կնկա արյունաքամ դա՛վ է Էլի: